

ششمین کنفرانس سالانه انرژی پاک

همراه با نکوداشت استاد دکتر محمود یعقوبی

این کنفرانس در روزهای ۸ و ۹ اسفند ماه ۱۳۹۷ در دانشکده‌ی مکانیک دانشگاه شیراز برگزار شد. سخنرانان کلیدی کنفرانس عبارت بودند از:

۱. دکتر محمدحسن سعیدی استاد دانشگاه صنعتی شریف، درباره‌ی افق پیش روی مهندسان معمار و تأسیسات در استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر در ساختمان؛
۲. دکتر محمود یعقوبی از دانشگاه شیراز درباره بررسی فنی و اقتصادی نیروگاه‌های متمرکز کننده‌ی خورشیدی در ناحیه‌ی جنوب و مرکزی ایران؛
۳. دکتر محمد حسن پنجه‌شاهی استاد دانشکده‌ی مهندسی شیمی دانشگاه تهران، درباره‌ی تعیین معیار مصرف انرژی در صنایع انرژی بر با استفاده از مفاهیم انتگرالسیون فرایند؛
۴. دکتر Lutz ez از دانشگاه برلین، درباره برنامه‌ریزی استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر در آلمان ظرف ۳۰ سال آینده.

به جز سخنرانی‌های کلیدی بالا، بیش از ۴۰ سخنرانی به صورت ارائه‌ی شفاهی در سالن‌های مختلف دانشکده و ۲۴ پژوهش به صورت پوستر ارائه شد که نشان می‌دهد دانشجویان و استادان دانشگاه چه میزان به استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر و پاک علاقه‌مندند و کار می‌کنند.

در یکی از سالن‌ها و در روز دوم کنفرانس، موضوع «نقش مهندسان در ارتقای کیفیت ساخت و ساز و تأکید بر توسعه‌ی پایدار» با حضور دکتر ناصر طالب بیدختی و دکتر محمودرضا ماهری استادان دانشکده‌ی مهندسی عمران، دکتر علی اکبر گل‌نشان استاد دانشکده‌ی مکانیک، مهندس آرش فرج‌زاده معاون شهرداری شیراز، دکتر لوتز مز از دانشگاه برلین و مهندس سیدمرتضی سیف‌زاده رییس سازمان نظام مهندسی ساختمان استان فارس مطرح شد. در آغاز هر یک از باشندگان در پانل نقطه نظرهای خود را در رابطه با موضوع جلسه مطرح ساختند و سپس به پرسش‌های حاضران پاسخ دادند که نشست مفیدی بود. ریاست این نشست با دکتر محمدرحیم همتیان رییس دانشکده‌ی مهندسی مکانیک بود.

مراسم نکوداشت استاد دکتر محمود یعقوبی

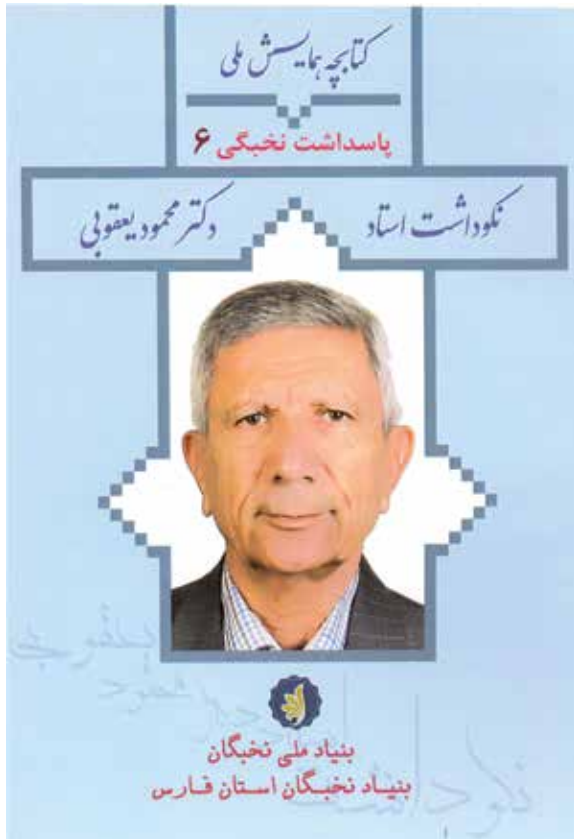
در نشست دوم روز نخست کنفرانس، به همت آقای دکتر حبیب شریف رییس بنیاد نخبگان استان فارس، مراسم نکوداشتی برای دکتر محمود یعقوبی استاد تمام دانشکده‌ی مکانیک دانشگاه شیراز که تلاش‌های فراوانی به ویژه در زمینه‌ی استفاده از انرژی خورشیدی در طول خدمتش در دانشگاه به عمل آورده بود، برگزار شد. در این نشست استادان پیشین و هم‌دوره‌ای ایشان چه در داخل و چه در خارج از کشور مانند دکتر مهدی بهادری‌نژاد، دکتر گودرز احمدی، دکتر سعید سهراب‌پور و ... و نیز از دانشجویان و اعضای خانواده ایشان، ویژگی‌ها و خوبی‌های وی را برشمردند که بسیار دل‌پذیر و آموزنده بود و به راستی می‌توان او را الگویی برای دانشجویان و جوانان این مرز و بوم قرار داد. کتابچه‌ای هم در نکوداشت استاد، توسط بنیاد نخبگان تهیه و پخش توزیع شد که حاوی ویژگی‌های او و نظر اطرافیان وی بود.

مراسم پایانی همایش نیز با شکوه تمام و اهدای لوح تقدیر به سخنرانان و استاد یعقوبی، بعدازظهر روز دوم در تالار صدری برگزار شد.

متن پیام پایانی استاد و نیز سخنرانی دختر ایشان در ادامه‌ی این گزارش تقدیم می‌شود.

جدیت در کارها، همکاری و اجرای مسئولیت شغلی از اولویت‌های شما باید باشد. بالاخره سعی شده در این راستا کوشش نمایم. افتخار می‌کنم و از خداوند متعال سپاسگزارم که اکثر دانشجویانی که دوره‌ی کارشناسی ارشد یا دکتری را با من گذرانیده‌اند، برخوردار از

پیام استاد دکتر یعقوبی در مراسم تقدیر از ایشان

با سلام خدمت کلیه‌ی حضار گرامی و تشکر از بنیاد ملی نخبگان فارس به‌خصوص دوست عزیز آقای دکتر شریف و آقای دکتر فخارزاده، سخنان را در دو بخش کوتاه بیان می‌نمایم.

بخش اول: مروری بر وضعیت آموزش عالی، در دانشگاه‌ها و ضرورت تغییر نگرش در آن؛

بخش دوم: بیان تجربه‌ی چهل و شش ساله از تعامل با دانشجویان در امور آموزشی و پژوهشی

بخش اول: ده دقیقه به من فرصت داده شده است تا پیام خود را به جوانان، پژوهش‌گران و همکاران ارائه نمایم. فرصت کوتاه و سخن بسیار است. از شرایط و فضای نامناسب امکانات دانشگاه‌ها، از رشد و توسعه و تولید علمی کشور از ۰٫۱ درصد به ۶٫۲ درصد تولید علم جهانی در حدود دو دهه‌ی گذشته، از مهاجرت نخبگان و خیل عظیم دانشجویانی که می‌خواهند به خارج از کشور بروند، از بحران بیکاری فرهیختگان مهندسی، از نگاه کارخانه‌ای به دانشگاه‌ها برای تولید مهندس و سایر کارشناسان و موارد دیگر، که نمی‌توانم در این زمان کوتاه نظر دهم.

نگاه به دانشگاه‌ها طی چند دهه‌ی گذشته به جای رویکرد اجتماعی و فرهنگی، بیش‌تر رویکرد سیاسی و اکنون رویکرد اقتصادی است. دانشگاه فقط محل اخذ مدرک بدون پشتوانه‌ی قوی علمی و به‌خصوص پشتوانه‌ی ارتقای قابلیت‌های فردی و حرفه‌ای نباید باشد. تفکر تولید مهندس در دانشگاه باید به پرورش مهندس در دانشگاه تغییر یابد. جامعه‌ی سالم، کشوری توانمند، ملتی آزاداندیش، تحول‌خواه و مسئولیت‌پذیر در گرو تغییر نگرش به دانشگاه‌ها است. رویکرد سیاسی به فضای دانشگاه جای هرگونه گفت‌وگو انتقادی، بازاندیشی، نواندیشی و ارزیابی بی‌طرفانه که حاصل آن‌ها توسعه‌ی منسجم جامعه را در پی خواهد داشت، ناهموار نموده است.

علی‌الرغم توسعه‌ی بی‌رویه‌ی کمی دانشگاه‌های دولتی، آزاد، غیرانتفاعی و پیام نور در سرتاسر کشور، ما شاهد توسعه‌ی منش‌های انسانی، اخلاق اجتماعی، فضایل انسانی، خلاقیت، کارآفرینی، تعهد، دوست‌دار محیط زیست، کنج‌کاو و نقاد متناسب با شأن و منزلت دانشگاه نیستیم. به اعتقاد بسیاری، بزرگ‌ترین خدمت دانشگاه‌ها در اقتصاد کشور کاستن از زبان‌ها و خسارت‌های عظیمی است که علی‌انسانی و اجتماعی دارند. تا این نگرش تغییر نیابد، جامعه‌ای سالم از ابعاد فرهنگی، اخلاقی و اجتماعی حاصل نخواهد شد.

بخش دوم: آن‌چه بیش از چهل و شش سال فعالیت در دانشگاه حاصل شده، تجربه شده، مشاهده شده و برجسته‌تر شناخته شده، تعامل با دانشجویان و همکاران است.

صمیمیت، اعتمادسازی، رفتار دوستانه با دانشجویان، ارتقای منزلت و شخصیت دانشجویان، ایجاد ارتباط پدر و فرزندی به‌خصوص با دانشجویانی که با این‌جانب پروژه گرفته و ساعات بیش‌تری با هم بوده‌ایم، از ویژگی‌های عمده در تعامل با آن‌ها بوده است. در اغلب موارد، به دانشجویان با رفتار و گفتار یادآوری شده که شما باید برتر از اساتید خود شوید، شما باید قابلیت بیش‌تری نسبت به اساتید خود پیدا کنید، اخلاق علمی و انسانی، صداقت در گفتار، آزاد اندیشی،

روحیه و منش انسانی، حسن تعامل با دیگران، مسئولیت‌پذیر و شوق یادگیری می‌باشند. یاد اکثر دانشجویانی که با من پروژه گذرانیده‌اند، همیشه شادی آفرین، خوشحال کننده، مسرت‌بخش است که فارغ از دیدگاه‌های ایدئولوژیک و سیاسی و بر محور آکادمیک، فضای باز و آزادی اندیشه و گفتار و احترام متقابل بوده است.

بی شک موفقیت‌هایی که خداوند عنایت کرده، حاصل همراهی، گذشت و مساعدت خانواده به‌خصوص همسر بسیار عزیزم که همیشه همراه من بوده و همکاری، زحمت و تلاش صمیمانه‌ی دانشجویان کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری من بوده که مشتاقانه را مرا یاری داده‌اند و در این دوره‌ی چهل و شش ساله تلاش و کوشش مخلصانه داشته‌اند. برای تک تک اعضای عزیز خانواده به‌ویژه همسر فداکارم و کلیه‌ی دانشجویانی که مرا همراهی کرده‌اند و موفقیت‌ها بدون همکاری آن‌ها حاصل نمی‌شد، آرزوی بهروزی، موفقیت همراه با شادی و برای کشور ایران، سرافرازی از خداوند متعال خواستارم.

خدایا چنان کن سرانجام کار
تو خشنود باشی و مارسنگار

پیام فرزند استاد دکتر یعقوبی

به نام خدا

در آغاز تشکر می‌کنم از بنیاد ملی نخبگان، همه‌ی اساتید محترم، دانشجویان عزیز و بستگان مهربانم، که برگزاری این مراسم و حضور شما عزیزان باعث دلگرمی پدرم و در نتیجه خوشحالی ماست. امروز قرعه‌ی فال به نام من افتاده که به عنوان فرزند دکتر محمود یعقوبی در مورد پدرم صحبت کنم و ایشان را برای شما و برای قالب آکادمیک که دانشجویان و همکاران‌شان می‌شناسند، توصیف کنم. قابی که پدرم برای من در آن تعریف شدند به دلیل نوع رابطه‌ی پدر فرزندی، شرایط خاص و پستی بلندی‌های بسیاری را شامل می‌شود، اما ابعاد این قاب برای من به وسعت بی‌نهایت است که همه‌ی عمر و تمام شخصیت من را در بر گرفته است.

اگر بخواهم با شما صادق باشم، چیز بیش‌تری از دانسته‌های شما در مورد پدرم ندارم که بخواهم در اختیار شما قرار بدهم، چون ایشان در خانه و خانواده، در خوشی و ناخوشی و در سلامت و بیماری همان شخصیتی هستند که در دانشگاه و سر کلاس می‌شناسید. کسی که یکپارچگی جمع خانواده، هم‌زیستی مهربانانه، احترام متقابل به تک تک اعضای خانواده و حفظ ارتباط با تمام خویشاوندان، اصول زندگی‌شان را تشکیل می‌دهد و در صدر تمام این‌ها، اخلاق‌مداری فردی و اجتماعی، بخش جدایی‌ناپذیر شخصیت ایشان است. این اصول در هر شرایطی و نسبت به هر فردی کاملاً رعایت می‌شود، چه این فرد کسرا نوه‌ی کوچک خانواده باشد و چه یکی از اقوام دور

که پس از سال‌ها آن را ملاقات می‌کنند.

اگر چه قرار است من ایشان را با نگاهی فرزندانه توصیف کنم، اما بیش‌تر که دقت می‌کنم متوجه این موضوع می‌شوم که من هم مانند بسیاری از شما، دانشجوی ایشان بوده‌ام؛ با این تفاوت که از اقبال بلند، در تمام عمر و هر روز و هر لحظه فرصت شاگردی ایشان را داشته‌ام. استادی که بی‌وقفه صحیح زندگی کردن را به ما می‌آموختند، پس من به خودم یادآوری می‌کنم که نگاه کن، درست نگاه کن، ببین پدرت چطور زندگی می‌کنند، پس بجنب، پیامور، تلاش کن و بخش‌های به خواب رفته‌ی وجودت را بیدار کن. بردباری، مهربانی و انعطاف‌پذیری ایشان را با کودکان دیده‌ای، پس یاد بگیر چگونه با کودک رفتار کنی. مسئولیت‌پذیری و خستگی‌ناپذیری ایشان را دیده‌ای، پس در کار و زندگی سخت‌کوش باش و در نهایت، انسانیت ایشان را ببین و بدان که انسانی زیستن چگونه است.

از نکاتی که در مورد پدرم شاید برایتان شنیدنی باشد، این است که ایشان هیچ‌وقت نه کارشان را به کسی محول می‌کنند و نه این کار را برای فردا می‌گذارند؛ چه این کار خریدن نان باشد، چه تاب دادن نوه‌هایشان باشد، که آن‌ها را بلا استثنا «دوست من» خطاب می‌کنند و واقعاً هم مانند یک دوست با آن‌ها تعامل می‌کنند، و چه دم کردن چای صبحگاهی باشد. چطور برای شما از لذت این چای بگویم، از لذت نوشیدن آن، از لذت دیدن این چای دم کردن، که در همان ابتدای روز قبل از بیدار شدن خانواده روح و گرما را به خانه ما می‌دمد و چراغ آرامش و حیات را در بامداد روشن می‌کند و این تصویر به من گوشزد می‌کند که خدا را شکر کن «امروز هم گرمی وجود پدر در خانه است». پدر و استادی که همیشه می‌توان به او تکیه کرد، ولی او فقط و فقط به خودش تکیه کرده است و فقط از خودش انتظار داشته، مکث نکرده، وقت هدر نداده و در یک جمله «زندگی را بی‌وقفه زندگی کرده است».

شاید فکر کنید که صحبت از ایشان به تعریف گذشت، اما این‌ها تعریف و اغراق نیست؛ نهایت آرامشی است که ما همواره از وجود ایشان به دست آورده‌ایم و یقین دارم که این آرامش و مهربانی و رفتار پر رتوفت پدرانه را از دانشجویان‌شان هم دریغ نمی‌کنند. و در آخر، کم لطفیست اگر این‌جا نامی از مادرم نبرم و به شما نگویم که من با چشمان خودم دیده‌ام که پشت سر هر مرد موفق قطعاً زنی از خود گذشته، مهربان، صبور و البته با ایمان ایستاده که بار زندگی را بر دوش می‌کشد تا شرایط رشد و بالندگی عزیزانش را فراهم کند و یقین دارم که مادرم سهم بسیار بزرگی در موفقیت پدرم، برادرانم و من داشته‌اند.

و از خداوند می‌خواهم که ما را وارثان نیکی برای این جعبه‌ی جواهر قرار دهد، جعبه‌ای که محتویاتش ایمان، خودباوری، تلاش، از خودگذشتگی و اخلاق‌مداری است و ما فرزندان‌شان و شما دانشجویان بتوانیم این ثروت نیک را به نسل‌های بعد بسپاریم.

متشکرم

یاسمن یعقوبی

